

प्रध्यानेति ध्यानसमकालेप्रजाहेतोःप्रजानामुत्पत्त्यर्थं सनातनश्चिरंतनो ब्रह्मज्ञानाभिपद्याद्विनिःसृतः तादृशेन रूपेण ध्यातुर्दृष्टौ प्रत्यक्षादित्यर्थः ततो ध्यातमात्रे ध्यानानंतरं विष्णोर्नाभ्यां पद्मः समुत्थितः ॥ ४३ ॥ तस्मिंश्च पद्मे पितामह उपविष्ट इति क्रमज्जेन योज्यं ॥ ४४ ॥ मरीचिप्रमुखान् मरीचिरयंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः वसिष्ठो नारदश्चैव भृगुर्नवमहर्षयः ॥ ४५ ॥ त्रसानिजंगमानि ॥ ४६ ॥ प्रजापतेरीश्वरस्य मायाशबलस्य तिस्रो वस्थाः एकैकगुणोत्कर्षनिमित्ताः रजस उत्कर्षे ब्रह्मा स नृज्यते सत्वोत्कर्षे पौरुषी वैष्णवी तनुं प्रविश्य रक्षति तमस उत्कर्षे रौद्रीभावेन रुद्रभावेन शमयेदिति ॥ ४७ ॥ हेसिधुपते ते तव श्रुतं च

प्रध्यानसमकालं तु प्रजाहेतोः सनातनः ॥ ध्यातमात्रे तु भगवन्नाभ्यां पद्मः समुत्थितः ॥ ४३ ॥ ततश्चतुर्मुखो ब्रह्मज्ञानाभिपद्याद्विनिःसृतः ॥ तत्रोपविष्टः सहस्रापद्मे लोकपितामहः ॥ ४४ ॥ शून्यं दृष्ट्वा जगत्कल्मसं मानसानात्मनः समान् ॥ ततो मरीचिप्रमुखान् महर्षीन् सृजन्नव ॥ ४५ ॥ तेऽसृजन् सर्वभूतानि त्रसानि स्थावराणि च ॥ यक्षराक्षसभूतानि पिशाचोरगमानुषान् ॥ ४६ ॥ सृज्यते ब्रह्ममूर्तिस्तुरक्षते पौरुषी तनुः ॥ रौद्रीभावेन शमयेत्तिस्रो वस्थाः प्रजापतेः ॥ ४७ ॥ न श्रुतं ते सिं धुपते विष्णो रद्भुतकर्मणः ॥ कथ्यमानानि मुनिभिर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ ४८ ॥ जलेन समनुप्राप्ते सर्वतः पृथिवी तले ॥ तदा चैकार्णवे तस्मिन्नेकाकाशो प्रभुश्चरन् ॥ ४९ ॥ निशायामिव खद्योतः प्रादृष्टकाले समंततः ॥ प्रतिष्ठानाय पृथिवीं मार्गमाणस्तदा भवत् ॥ ५० ॥ जले निमग्नां गां दृष्ट्वा चोद्धर्तुं मनसेच्छति ॥ किं नुरूपम हंकृत्वासलिलादुद्धरेमहीं ॥ ५१ ॥ एवं संचिंत्य मनसा दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा ॥ जलक्रीडाभिरुचितं वाराहरूपमस्मरत् ॥ ५२ ॥ कृत्वा वराहवपुषं वाङ्मयं वेदसंमि तं ॥ दशयोजनविस्तीर्णमायतं शतयोजनं ॥ ५३ ॥ महापर्वतवर्ष्माभं तीक्ष्णदंष्ट्रं प्रदीप्तिमत् ॥ महामेघौ घनिर्घोषं नीलजीमूतसन्निभं ॥ ५४ ॥ भूत्वा यज्ञवराहो वै अपः संप्राविश त्रभुः ॥ दंष्ट्रेणैकेन चोद्धृत्य स्वेस्थानेन्यविशन्महीं ॥ ५५ ॥ पुनरेव महाबाहुरपूर्वा तनुमाश्रितः ॥ नरस्य कृत्वा र्धतनुं सिंहस्य र्धतनुं प्रभुः ॥ ५६ ॥ दैत्येन्द्रस्य सभागत्वा पाणिं संस्पृश्य पाणिना ॥ दैत्यानामादिपुरुषः सुरारिर्दिति नंदनः ॥ ५७ ॥ दृष्ट्वा चापूर्वपुरुषं क्रोधात् संरक्तलोचनः ॥ शूलोद्यतकरः स्रग्वी हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ ५८ ॥ मेघस्तनितनिर्घोषो नीलाभश्चयसन्निभः ॥ देवारिर्दितिजो वीरो नृसिंहं समुपाद्रवन् ॥ ५९ ॥

वर्णनास्ति यतः विष्णोः अद्भुतकर्मणः कथ्यमानानि कथनीयानि कर्माणि न वेत्सीति शेषः ॥ ४८ ॥ तान्येव कर्माण्याह एकार्णवे सति एकाकाशे आकाशमात्रे वायुतेजः पृथिवीरहिते जलमात्रे सति ॥ ४९ ॥ स्वद्यो तइति प्रकाशमात्रत्वमुच्यते प्रतिष्ठानाय लोकप्रतिष्ठापनार्थं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ जलक्रीडायां अभिरुचितं प्रीतिर्यस्य ॥ ५२ ॥ वराहवपुषं आत्मानमिति शेषः वाङ्मयं चतुर्वेदमयं वेदसंमितं वेदप्रमितयज्ञरूपं ॥ ५३ ॥ वर्ष्मशरीरं ॥ ५४ ॥ दंष्ट्रेण दंष्ट्रयान्यविशत्यन्यवेशयत् ॥ ५५ ॥ एवं वराहावतारमुक्त्वा नरसिंहावतारमाह पुनरेवेत्यादिना अपूर्वालोके पूर्व न दृष्टां ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥